

Jeg kunde ønske at nævne et Eksempel herpaa, nemlig Autoriteternes Forhold overfor den saakaldte Kupering af Heste, hvorved dette vort mest trofaste Husdyr ofte pines paa det frygteligste. Naar man ser saadanne Heste med korte Halestumper for Herskabsvogne — og dem ser man ofte her paa Københavns Gader, man ser dem endog for de kongelige Vogne —, tænke Folk sjældent paa, hvilken grusom Behandling disse Dyr have været underkastede, og man maa undre sig over, at denne Behandling ikke gøres til Genstand for Forfølgelse i Henhold til Straffelovens § 297.

Maa jeg med et Par Ord fortælle lidt om, hvorledes denne Kupering foregaar. Den foregaar paa den Maade, at der først paalægges Hesten skarpe Tvangsmidler, Læben indsnøres i en saakaldet Bremse, en Snøre, som presses fast mod Hestens Læbe, og saa bindes Hovedet saa højt op, at Hesten ikke er i Stand til at slaa bagud. Halebenet bliver saa klippet over med en stor Saks, og den betydelige Blødning derved standses ved en vedholdende Brænding med glødende Jern, indtil der sætter sig en fast Brandskorpe omkring Saaret. Det er den Maade, hvorpaa man uantastet i vore Dage behandler et af vore mest trofaste Husdyr. At det er en raa og oprørende Behandling af et saa ædelt Dyr som Hesten, behøver man ikke at være sentimental for at indrømme, det fremgaar ogsaa af de forfærdelige Lidelser, som disse Dyr udstaa efter Operationen. I lang Tid derefter følger Hesten Smerte. Man har ikke alene berøvet Dyret en af dets smukkeste Prydelser, men ogsaa dets naturlige Vaaben overfor Insektangreb, saa at en kupe-ret Hest ynkelig er prisgivet Insektangreb, idet den med en saadan lille Kost af Hale ikke paa nogen Maade kan værges sig. Det, jeg vilde fremhæve overfor den højt-ærede Justitsminister, er, at det underer mig, at dette Dyrplageri ikke kan rammes af Straffelovens § 297. Jeg er nu ikke i Tvivl om, at hvis denne Paragraf blev bragt i Anvendelse her, vilde de vedkommende kunne drages til Ansvar og straffes derfor. Men de Autoriteter, som forestaa den kriminelle offentlige Retspleje her i Landet, ville ikke indlade sig derpaa. Jeg skal nævne flere Eksempler i saa Henseende.

I Landsbyen Flade ovre i Nordjylland er der en Smed, der gladeligen har foretaget saadanne Operationer paa Heste i Overværelse af baade voksne og Børn. Det er givet, at navnlig paa Børnene maa

en saadan barbarisk Behandling af et Dyr virke i høj Grad demoraliserende. Til sidst blev denne Smed anmeldt, men Dommeren afviste Sagen og gjorde det, efter at der var fremsendt en Erklæring fra det veterinære Sundhedsraad. I denne Erklæring staar blandt andet, at „i det foreliggende Tilfælde har selve Afklipningen af Halen neppe voldt Dyret mere Smerte end nødvendigt“ — „end nødvendigt“ er et mærkværdigt Udtryk —, „men Blodstandsningen synes udført mindre godt, mere besværligt og langsomt, end en sagkyndig kunde have gjort det. Da der er betydelig Uoverensstemmelse med Hensyn til de foreliggende Oplysninger om hele Operationens Varighed, nærer Raadet Betænkelighed ved paa Basis af det foreliggende at henføre det skete under Begrebet straffbart Dyrplageri.“ Det er altsaa nok Dyrplageri, men Sundhedsraadet mener ikke, at det er straffbart Dyrplageri. Hesten er nemlig ikke bleven underkastet mere Pine end højst nødvendigt. Det er en meget betegnende Skrivelse, betegnende for, hvorledes de Herrer i det veterinære Sundhedsraad se paa den Slags Tilfælde.

Ovre i Odense, i min egen By rejstes der for kort Tid siden Sag mod en Mand for den samme hensynsløse Behandling af Heste, og det skal siges til Ros for Dommeren, Politimester Budtz, at han førte denne Sag saa langt frem, som han paa nogen Maade kunde, men han blev ogsaa til sidst standset af det veterinære Sundhedsraad og Stiftamtet. Overdyrlægen i Odense stemplede i en under Sagen fremlagt Erklæring Kuperingen af Heste som en raa og oprørende Behandling af et Husdyr og siger endvidere, at hvad Retten til at udføre Operationen angaar, formener han, at det er ulovligt for Ikke-Dyrlæger at udføre en saa indgribende Operation paa Heste. Ifølge Veterinærskolens Fundats og en for nogle faa Aar siden afsagt Højesteretsdom have Dyrlægerne Eneret til at behandle Heste, og han formener, at Kupering er en saa indgribende Operation, at den kan føres ind under de Enerettigheder, der ere tillagte Dyrlæger. Og han følger dertil det Haab, at Dyrlægestanden ikke vil lade sig misbruge til at foretage slige barbariske Operationer blot for Vindings Skyld, saa at man derved kan faa et Hjælpemiddel til at komme den paaklagede Kupering til Livs. Men det veterinære Sundhedsraad mødte atter op og afgav under den 9. Maj i Aar en Erklæring om, at Kupering formentlig ikke kan falde ind under Straffe-